

Това бѣше една страхотия за Азия, едно спасение за Гржция и едно ржкоплескание за Европа.

Западнитѣ сили, сабрани отъ тѣхнитѣ прѣдставители на Конгресъ въ Лондра, не смѣяхъ йоще да рѣшѣтъ за разчленението на Турската държава. Тѣ ся сговаряхъ, щото Гржция да прѣпознава за сѣкогивржховната власть на Султана, и като плаща давнина да бжде сжобразна съ Влашката и Богданска по наслѣдствие конституция.

Този актъ, отъ 16 Ноемврия 1828, ся отблжсена съ единъ докачителенъ гласъ отъ приврѣмениятъ диктаторъ на Целопонесъ, графътъ Каподистрия, който ся подкрепяше отъ Руссия, и който бѣше толкова неинъ челоуѣкъ колкото и патриотъ. Единъ аристократически наговоръ отъ главнитѣ приверженници на фамилията Мавромихали, обржжи младиятъ Мавромихали и неговиятъ племянникъ да убийтъ диктаторътъ. Каподистрия падна отъ коршумътъ на тѣзи убийци, които начинахъ независимостъта отъ една такава гнусна постѣпка. Главатарътъ на убийцитѣ, оловенъ въ кжщата на Францускиятъ министръ, ся упушка подъ единъ платанъ. Дивитѣ клеветета отъ Планината плакахъ горчиво тѣзи двама убийци. Тѣзи фанатици не убихъ Каподистрия, но убихъ свѣтлината и благодѣтеля на тѣхното ново отечество.

Франция, Руссия и Англия прѣдложихъ вѣки тогива незавимата Гржческа корона на Кобурго-Саксонскиятъ князь Леополда, вдовецъ отъ княгинята Карлота изъ Англия, и естественъ кандидатъ на сичкитѣ второстепенни прѣстолове що дипломацията можяше да направи. Кобурго-Саксонскиятъ князь не смѣѣ да отиде въ Гржция като ся оплаши отъ мжчнотиитѣ що можяше да срѣщне за една конституционелна монархия въ едно мѣсто дѣто най дрѣвната и най новата сивилизация не прѣдизвѣстявахъ освѣнъ джлги колибания на правителството. Младиятъ князь Отонъ отъ Бавария ся провжзгласи царъ на Гржцитѣ.
